

*Krúdy* egykedvűen mélézlik. És érdekesen fejtegeti mindjárt:

— Hát tudod, édes kisöcsém, kedves dolog, hogy így beszélgetésre van alkalma valakinek, fró létére, olvasóival, csak hát az emelvény, a túlsok ember, az olyan rideg dolog *Ha minden itt jelenlevővel külön, egy fröccsöt tennénk maguk közé és úgy csevegnénk, az lenne bűbájosabb.* Ha már erről van szó! Mi a fenének várni ilyen soká, itten, szárazon. De ezt ne írd bele hé! Mert összemorzsolnak! ..